

Recensie: Marja Schouten

Astrid Kieven: 'Alexander Anderson' Uitgeverij Boekscout, Soest 2011. ISBN 9789461761910. (Autisme Spectrum Syndroom (ASS), Asperger/PO/1) Zie ook: www.Boekscout.nl.

Soort boek/stijl/aandoening: Alexander Anderson is een boekje over een 10-jarig jongetje met het syndroom van Asperger. Het is een autobiografisch verhaal, geschreven door zijn moeder. Astrid Kieven laat ons kennismaken met de leefwereld van Alexander. Alexander is net even iets anders dan andere kinderen. Ook wordt een hoofdstukje gewijd aan een aantal beroemde Aspergers zoals Einstein, Napoleon, George Washington en Hans Christian Anderson en worden enige tips voor ouders, omgeving en leerkrachten gegeven. Geen kinderboek zonder illustraties. De supergeestige tekening op de cover is gemaakt door haar zoontje Ramses. Illustraties en foto's binnenwerk zijn van Joachim Lebbing, echtgenoot van de schrijfster. Astrid Kieven schreef het boek voor klasgenoten, vriendjes en iedereen die graag wil dat er meer begrip komt voor alle soorten mensen. Ze wil op een humoristische en positieve manier tekst en uitleg geven over de belevingswereld van een kind met Asperger om zo begrip te kweken voor kinderen die 'anders' zijn.

Over de auteur: Astrid Kieven werkt sinds 2007 als webschrijver. Bij haar zoon Ramses (10) is het Asperger syndroom vastgesteld. Zonder de ervaringen en belevenissen met Ramses had ze dit boek nooit kunnen schrijven. Dit is haar eerste boek.

Korte samenvatting: Het verhaal is geschreven vanuit het perspectief van een tienjarig jongetje met Asperger. In 'volwassen' kindertaal voert zij de lezer mee in zijn wereld. Ze kruipt als het ware in zijn huid. Zijn leefwereld verschilt van die van zijn klasgenootjes. Hij is bijvoorbeeld dol op gamen en op Lego en kan daar oeverloos over praten. Alexander is dol op de natuur, maar hij houdt niet van buiten spelen en vooral: hij háát voetbal. Kan niet tegen plotselinge veranderingen, wil graag regelmaat. Hij heeft ook moeite met inlevingsvermogen, heeft het niet op feestjes en hij heeft er vooral moeite mee als er iets van hem wordt verwacht. Heeft veel gevoel voor taal en is dol op dieren, van mug tot salamander. Zijn toekomstdroom: directeur worden van een dierentuin.

De schrijfster heeft zich goed ingeleefd in Alexander. Je kunt zijn stem bijna horen. Knap.

Over Einstein merkt Alexander droogjes op: 'Zijn kapsel lijkt wel op het mijne.' En: 'Ik geloof dat als ik straks volwassen ben, er meer bekendheid over de Asperger stoornis zal komen. *En misschien ben ik dan ook wel beroemd!*'

Tot slot geeft Astrid Kieven de tips: Allereerst zijn orde, regelmaat en rust belangrijk. Voor een kind met Asperger is het fijn precies te weten wat van hem verlangd wordt. Een Aspergerkind kan bijzonder reageren op drukte. Als een kind buitenzinnig wordt, zet hem even apart en leg hem uit dat hij even rustig mag worden. Dit hoeft soms maar een paar minuten te duren.

Kinderen met Asperger hebben niets met hiërarchie. Zij reageren zelf als zijnde de baas. Je moet het kind hierop aanspreken en dit consequent herhalen. Geef hem veel complimenten als hij het wel goed doet.

Wat viel op: Het is een ontroerend boekje dat verbluffend veel inzicht verschaft in het leven van een kind met Asperger. De schrijfster noemt ook nog andere

hulpmiddelen, zoals een cursus trainen sociale vaardigheden, sensomotorische therapie en geeft de tip adressen voor deze specifieke ouderbegeleiding te zoeken via internet. Er zijn ook boeken geschreven voor en door tieners en kinderen met Asperger om aan begrip en informatie te geven over de leefwereld en het gedrag van net even andere kinderen. Bijvoorbeeld het stripboek van David Barth *'Wat is er toch met Kobus?'* ISBN: 9789077219461 geschreven met zijn moeder Inge Barth-Wagemaker past in deze lijn. Een persoonlijke aanrader van de recensent is het boek van de toen 16-jarige Wessel Broekhuis, getiteld: *'Alleen met mijn wereld.* (ISBN 978 90 571 23 009). (Zie ook deze website) Het is goed dat ze er zijn en gebruikt kunnen worden.

Citaten: 'Na het ontbijt moet ik van mijn moeder wat aan mijn haren doen. Ze zegt altijd: "Doe wat aan dat ontplofte hoofd". Mijn vader zegt altijd spottend dat ik een 'champignonkapsel' of 'paddenstoelhoofd' heb.' (pagina 17, 18)
'Als ik ontplof, word ik erg lelijk tegen anderen...Ik ga dan enorm tekeer...Ik moet bijvoorbeeld door een groepje opgefokte leerlingen sneller de trap oplopen. Ze lopen dan heel dicht achter mij aan. Kan ik niet tegen!! (pag. 27)
'Het is voor mij lastig als ik heel veel informatie tegelijkertijd krijg...Mijn moeder geeft me opdrachten in delen...Zo raak ik niet in de war. Wanneer ik in de war raak, breekt bij mij een soort paniek uit. Gedachten flitsen door mijn hoofd. Ik jaag de gedachten in mijn hoofd na, maar ze zijn me altijd te vlug af.' (pag. 46-47)

Extra: http://www.lezerspunt.nl/product_reviews_info/alexander-anderson-astrid-kieven/reviews_id/50: Ulrike Bonnema: ' (...)In dit geval kon ik het boekje meteen testen. Mijn jongste dochter (12 jaar) wordt ook 'verdacht ' van Asperger, en ik herkende werkelijk alles uit het verhaal van Alexander. Zijzelf heeft het ook gelezen (was er al ongevraagd in begonnen omdat het haar aantrok) en zei dat het precies beschrijft hoe zij de dingen ervaart. (...) '

Zie ook: <http://www.psychische-aandoeningen.nl/index.php/n-r/interessante-boeken/366-alexander-anderson-geschreven-door-astrid-kieven> Bron: Alkmaars Nieuwsblad